

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1973-1974.

13 DECEMBER 1973.

Ontwerp van wet er toe strekkende bijkomende geldmiddelen toe te kennen aan het Belgische Rode Kruis.

MEMORIE VAN TOELICHTING

Het wetsontwerp dat de Regering de eer heeft U voor onderzoek voor te leggen, heeft tot doel bepaalde inkomsten te waarborgen aan het Belgische Rode Kruis dat sedert enkele jaren ernstige financiële moeilijkheden kent.

Het is misschien niet overbodig in de eerste plaats eraan te herinneren, dat het Belgische Rode Kruis een instelling van openbaar nut is, ingesteld door de wet van 30 maart 1891; het geniet een speciaal statuut waarvan de oorsprong ligt in de resolutions van de internationale conferentie van Genève van 1863 en van de latere conventies van Genève waartoe België is toegetreden.

Dit statuut houdt o.m. in dat de instelling — als helper van de openbare besturen — over een onafhankelijkheid beschikt die het in staat stelt te allen tijde zijn actie uit te oefenen, overeenkomstig de fundamentele Rodekruisprincipes van onzijdigheid en onpartijdigheid.

De opdracht van het Rode Kruis is omvangrijk en verscheiden.

In oorlogstijd verleent het zijn medewerking aan de gezondheidsdiensten van het Leger en aan de Burgerlijke Sanitaire Overheden en draagt tevens bij tot het lenigen van de nood van alle oorlogsslachtoffers, zowel burgerlijke als militaire.

In vredestijd stelt het zich tot doel, naast zijn voorbereiding op de opdrachten die het in oorlogstijd te beurt vallen, hulp te verlenen aan de slachtoffers van openbare rampen en onheilens, alsmede eerste hulp toe te dienen aan slachtoffers van ongevallen. Ten slotte draagt het bij tot de verbe-

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1973-1974.

13 DECEMBRE 1973.

Projet de loi tendant à accorder à la Croix-Rouge de Belgique des ressources complémentaires.

EXPOSE DES MOTIFS

Le projet que le Gouvernement a l'honneur de soumettre à vos délibérations a pour but de garantir des revenus fixes à la Croix-Rouge de Belgique qui connaît, depuis quelques années, de graves difficultés financières.

Il n'est pas superflu de rappeler tout d'abord que la Croix-Rouge de Belgique est une institution d'utilité publique constituée par la loi du 30 mars 1891; elle bénéficie d'un statut propre dont l'origine se trouve dans les résolutions de la Conférence internationale de Genève de 1863 et des Conventions de Genève ultérieures auxquelles la Belgique adhéra.

Ce statut implique notamment que l'institution — auxiliaire des pouvoirs publics — jouisse d'une autonomie lui permettant d'exercer en tout temps son action, conformément aux principes fondamentaux de neutralité et d'impartialité de la Croix-Rouge.

La mission de la Croix-Rouge est importante et diversifiée.

En temps de guerre, elle prête son concours au Service de Santé de l'Armée et aux autorités sanitaires civiles et concourt au soulagement de toutes les victimes de la guerre, tant civiles que militaires.

En temps de paix, elle a pour objet, outre de se préparer à la mission qui lui est dévolue en temps de guerre, de venir en aide aux victimes de catastrophes, calamités publiques, de fournir les premiers secours aux victimes d'accidents et enfin de contribuer à l'amélioration de la Santé publique, à

tering van de volksgezondheid, de voorkoming van ziekten en de verzachting van het lijden der bevolking.

Deze tweevoudige opdracht verklaart de samenwerking die te allen tijde heeft bestaan tussen het Rode Kruis en het Ministerie van Volksgezondheid enerzijds en het Ministerie van Landsverdediging anderzijds, meer bepaald wat de gezondheidsdienst van het Leger betreft.

De deelneming van een afgevaardigde van de Minister van Volksgezondheid, Leefmilieu en Gezin en van de Gezondheidsdienst van het Leger aan de werkzaamheden van de leidende geledingen van het Rode Kruis waarvan zij overgens elk — *qualitate qua* — een ondervoorzitterschap waarnemen, alsmede de benoeming door de Koning van de voor-naamste nationale en provinciale leiders van de instelling zijn het gevolg en een onmiskenbaar teken van deze samenwerking tussen het Rode Kruis en de openbare instanties.

Anderzijds, met het oog op een controle van zijn activiteit en van zijn rekeningen, deelt het Rode Kruis statutair elk jaar aan de Minister van Volksgezondheid, Leefmilieu en Gezin en aan de Minister van Landsverdediging een verslag mede over zijn activiteiten en rekeningen, evenals het verslag van zijn commissarissen-revisoren.

Nauwe contacten bestaan eveneens tussen de instelling en de Ministeries van Binnenlandse en Buitenlandse Zaken. Zij vinden vooral hun grondheid in de internationale betrekkingen en hulpverleningen, grondheid welke duidelijk is en niet nader hoeft omschreven te worden.

Ten einde zijn organisatie beter in overeenstemming te brengen met de huidige communautaire opvattingen, een grotere democratisering van de instelling in de hand te werken en de beslissingsmacht voornamelijk op communautair vlak te decentraliseren, heeft het Rode Kruis bij wijze van nieuwe statuten een fundamenteel handvest aangenomen dat in december 1971 nagenoeg de algemene instemming van de Algemene Vergadering van zijn plaatselijke afdelingen wegdroeg en dat op 31 juli 1972 het voorwerp uitmaakte van een goedkeuring bij koninklijk besluit.

Gelyktijdig met deze hervormingsmaatregelen, heeft het Rode Kruis niets onverlet gelaten om te bezuinigen op het beheer van zijn diensten en om de efficiëntie ervan te doen toenemen.

Het ontsnapt echter niet aan het algemeen verschijnsel van de stijgende uitgaven, dat het leven van iedere instelling kenmerkt en dat door bovengenoemde hervormingsmaatregelen in zekere mate nog werd geaccentueerd.

Dit is dan ook de reden waarom de kurve van zijn gewone en buitengewone inkomsten niet meer evenwijdig loopt met die van zijn behoeften. De oorzaak daarvan dient echter minder gezocht te worden in een vermindering van het solidariteitsgevoel of van de vrijgevigheid van onze landgenoten dan wel in het toenemend aantal oproepen dat door de caritatieve en solidariteitsverenigingen op diezelfde openbare vrijgevigheid gedaan wordt en waarvan de waaier gereeld uitgebreid wordt.

la préservation de la maladie et à l'atténuation des souffrances de la population.

Cette double mission explique la collaboration qui, de tout temps, a existé entre la Croix-Rouge et les Ministères de la Santé publique et de la Famille, d'une part, et de la Défense nationale, singulièrement du Service de Santé de l'Armée, d'autre part.

La participation d'un délégué du Ministère de la Santé publique, de l'Environnement et de la Famille et du Service de Santé de l'Armée aux travaux des instances dirigeantes de la Croix-Rouge dont ils assument d'ailleurs chacun, *qualitate qua*, une vice-présidence ainsi que la nomination par le Roi des principaux dirigeants nationaux et provinciaux de l'institution sont la conséquence et une manifestation de cette collaboration entre la Croix-Rouge et les pouvoirs publics.

D'autre part, en vue d'un contrôle de son activité et de ses comptes, la Croix-Rouge communique statutairement chaque année au Ministre de la Santé publique, de l'Environnement et de la Famille et au Ministère de la Défense nationale un rapport sur ses activités, ses comptes ainsi que le rapport de ses commissaires-réviseurs.

Des rapports étroits existent également entre l'institution et les Ministères des Affaires étrangères et de l'Intérieur, dont la justification en matière de relations internationales et de secours d'urgence est suffisamment obvie pour ne pas devoir être davantage explicitée.

Dans le but de mieux conformer son organisation aux conceptions communautaires actuelles, de promouvoir une plus grande démocratisation de l'institution et de décentraliser le pouvoir de décision au niveau notamment communautaire, la Croix-Rouge a adopté, sous forme de statuts nouveaux, une charte fondamentale qui a recueilli en décembre 1971 l'adhésion pratiquement unanime de l'Assemblée générale de ses sections locales et qui ont fait l'objet d'une approbation par arrêté royal en date du 31 juillet 1972.

Parallèlement à ces mesures de restructuration, la Croix-Rouge n'a pas ménagé ses efforts pour assurer l'économie de gestion de ses services tout en accroissant leur efficacité.

Elle n'échappe cependant pas au phénomène général d'augmentation des dépenses qui caractérise la vie des institutions et que les mesures de restructuration évoquées plus haut viennent encore alourdir dans une certaine mesure.

Aussi, depuis quelques années déjà, la courbe de ses ressources ordinaires et extraordinaires n'est-elle plus parallèle à celle de ses besoins. L'origine s'en trouve moins dans l'affaiblissement de l'esprit de solidarité ou de générosité de nos compatriotes que dans l'accroissement du nombre d'appels faits à cette même générosité publique par des institutions caritatives et de solidarité dont l'éventail s'élargit régulièrement.

Onder deze omstandigheden werd het Rode Kruis genoodzaakt zich te wenden tot de Regering die niet langer onverschillig kan blijven tegenover zijn oproepe.

Het stelsel van financiële voorschotten dat sedert twee jaar wordt toegepast is in feite slechts een palliatief en het blijkt meer dan ooit noodzakelijk een definitief evenwicht te vinden en te bezorgen aan een organisme dat in zijn roeping niet mag tekort schieten, zowel op het nationaal als op het internationaal vlak.

De Regering aanziet het dan ook als een plicht een substantiële en regelmatige hulp aan het Parlement voor te stellen die de toekomst van deze instelling moet waarborgen. Onder de voorstellen die naar voren werden gebracht, lijkt de oplegging van een heffing op de premies voor burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen het meest geschikte middel om op een billijke manier de steun te verdelen aan een instelling die als helper van de openbare besturen grotendeels in dienst staat van de bevolking.

Dergelijke procedure werd reeds aangenomen om gedeeltelijk het Fonds van de minder-validen te spijken en om de begroting van het Fonds voor dringende geneeskundige hulpverlening te verzekeren.

Wanneer met overweegt dat, naast zijn fundamenteel doel in oorlogstijd, het Rode Kruis onder zijn voornaamste opdrachten in vredetijd de voorbereiding telt om aan rampen en onheilens het hoofd te bieden en om onder dergelijke omstandigheden op te treden, dan moet men ook aannemen dat het aan de gemeenschap behoort een bijdrage te betalen om deze tussenkomst in geval van rampen te waarborgen.

Anderzijds vervult het Rode Kruis door zijn actie inzake hulp langs de weg en voorkoming van verkeersongevallen (hulpposten langs de weg, ambulancedispositief, speciale actie tijdens de weekeinden in het toeristisch seizoen, onderricht in eerste hulp bij ongevallen) eveneens een niet te veronachtzame rol ten gunste van de ganse bevolking.

Naast deze fundamentele activiteiten ontwikkelt het Rode Kruis nog een actie met een medisch-sociaal karakter waarvan sommige elementen echter het verlengstuk vormen van bovengenoemde activiteiten zoals de actie ten gunste van personen die tijdelijk of blijvend gehandicapt zijn ten gevolge van een verkeersongeval (uitlening van sanitair materieel, technische hulpmiddelen).

Een budgettaire spijzing van het Rode Kruis op basis van de verzekeringspremies voor burgerlijke aansprakelijkheid inzake motorrijtuigen is dus volkomen gewettigd.

Een heffing van 0,15 pct. op de verzekeringspremies zou aan het Rode Kruis inkomsten bezorgen ten belope van ongeveer 21 miljoen, wat het Rode Kruis in staat zou stellen tijdens de eerstvolgende jaren zijn begrotingstekorten aan te zuiveren.

Inderdaad, indien we de ontwikkeling van de financiële toestand van het Rode Kruis tijdens de jongste jaren nagaan, dan krijgen we daarvan een beeld in bijgaande tabel. Men stelt er in vast dat sedert twaalf jaar de ontvangsten en uitgaven in onevenwicht zijn en dit in weerwil van alle pogingen om deze laatste te drukken.

Devant cette situation, la Croix-Rouge s'est tournée vers le Gouvernement, lequel ne pouvait rester insensible à ses appels.

Mais le régime d'avances de trésorerie qui ont été consenties depuis deux ans n'est au fond qu'un palliatif et il apparaît indispensable d'assurer définitivement l'équilibre financier d'un organisme qui ne peut faillir à sa vocation tant au plan national qu'au plan international.

Le Gouvernement se doit donc de proposer au Parlement l'octroi à la Croix-Rouge d'une aide substantielle et régulière qui garantisse son avenir. Parmi les propositions qui ont été formulées, l'imposition d'un chargement sur les primes d'assurance de la responsabilité civile en matière de véhicule automobile apparaît comme le moyen propre à répartir équitablement le soutien à une institution qui se trouve être l'auxiliaire des pouvoirs publics, largement au service de la population.

Pareille procédure a déjà été adoptée pour approvisionner en partie le Fonds des handicapés et pour assurer le budget du Fonds d'assistance médicale urgente.

Si l'on envisage qu'en dehors de son objet fondamental en temps de guerre, la Croix-Rouge compte parmi ses missions essentielles du temps de paix la préparation à faire face aux catastrophes et calamités, et son intervention en ces circonstances, on peut considérer qu'il appartient à la communauté de payer une contribution en faveur de cette garantie d'intervention en cas de calamités.

D'autre part, par son action en matière de secours routiers et de prévention des accidents de la circulation (postes de secours routiers — dispositifs d'ambulance — action spéciale durant les week-ends de la saison touristique et lors des grandes migrations touristiques — enseignement du secourisme), la Croix-Rouge exerce un rôle non négligeable également au profit de la population tout entière.

Enfin, en marge de cette activité fondamentale, la Croix-Rouge a développé une action à caractère médico-social dont certains volets constituent encore le prolongement de l'action première, telle celle en faveur des handicapés temporaires ou permanents à la suite d'accidents de la circulation (prêt de matériel sanitaire — aides techniques).

Un approvisionnement budgétaire de la Croix-Rouge est, dès lors, justifié à partir des primes de l'assurance de la responsabilité civile en matière de véhicules automobiles.

Un prélèvement de 0,15 pct. sur les primes d'assurance devrait rapporter à la Croix-Rouge des ressources de l'ordre de 21 millions, ce qui serait de nature à éviter au budget de cet organisme de se trouver en déficit au cours des prochaines années.

En effet, si nous examinons l'évolution de la situation financière de la Croix-Rouge au cours des dernières années, elle se présente de la manière suivante au tableau annexé. On y constate que depuis douze ans, un déséquilibre progressif s'installe entre les recettes et les dépenses en dépit de tous les efforts pour comprimer ces dernières.

De jongste tien jaar kon het deficit enigszins verminderd worden, dank zij een gevoelige inkrimping van de uitgaven en het binnenvloeden van buitengewone ontvangsten die het soms zelfs mogelijk gemaakt hebben de begroting met een klein batig saldo af te sluiten.

Het Rode Kruis heeft geleidelijk reserves en provisies moeten opgebruiken zodat die tijdens het dienstjaar 1970 volledig uitgeput geraakten.

Het is dus noodzakelijk geworden een financiële steun toe te kennen aan het Rode Kruis waardoor deze instelling in staat moet worden gesteld te overleven.

De ontvangen sommen die bestemd zijn voor het Rode Kruis zullen gestort worden op een bijzondere rekening van de Afzonderlijke Sectie van de begroting van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin.

Het spreekt vanzelf dat een deelneming van de gemeenschap aan de werkingskosten van dit organisme een doelmatige controle op het beheer met zich moet brengen.

Deze controle zal uitgeoefend worden door de vertegenwoordigers van de Minister van Volksgezondheid, Leefmilieu en Gezin en van de Minister van Financiën aan wie reële bevoegdheden moeten toegekend worden.

Het wetsontwerp dat U wordt voorgelegd maakt het mogelijk het kronische deficit van het Rode Kruis weg te werken en deze controle te verzekeren.

Au cours des dix dernières années, le déficit a pu être tempéré grâce à cette compression des dépenses et à des recettes extraordinaires qui ont même permis de clôturer parfois le budget avec un certain bénéfice.

Progressivement, la Croix-Rouge a entamé ses réserves et provisions et celles-ci ont été épuisées au cours de l'exercice 1970.

En conclusion, il est devenu inévitable d'accorder à la Croix-Rouge une aide financière qui permettra la survie de cet organisme.

Les sommes perçues et destinées à la Croix-Rouge seront versées à un compte spécial de la Section particulière du budget du Ministère de la Santé publique et de la Famille.

Toutefois, une participation de la collectivité aux frais de fonctionnement de cet organisme doit entraîner comme corollaire un contrôle efficace de sa gestion.

Ce contrôle sera exercé par les représentants du Ministre de la Santé publique, de l'Environnement et de la Famille et du Ministre des Finances dans le chef desquels des pouvoirs réels devront être reconnus.

Le projet de loi qui vous est présenté permet de résoudre le déficit chronique de la Croix-Rouge et assure ce contrôle.

Ontleding van de artikelen.**Artikel 1.**

Dit artikel stelt het principe van een financiële tussenkomst ten gunste van het Rode Kruis en bepaalt tezelfder tijd nauwgezet de financiële hulpbronnen, alsmede de omvang ervan. Het betreft hier een supplement van 0,15 pct. op het bedrag van de premies ten laste van elke verzekeringsnemer voor burgerlijke aansprakelijkheid in de autosector. Dergelijke bijslag bestaat reeds — echter veel zwaarder — ten gunste van het Nationaal Fonds voor sociale herklassering van mindervaliden.

Artikel 2.

De toekenning van de financiële tussenkomst aan het Rode Kruis die bij de wet voorzien wordt, moet gepaard gaan met een doeltreffende controle van het gebruik der fondsen.

Dit artikel legt dus aan dit organisme de verplichting op boekhoudkundige methodes aan te wenden die een volledige analyse van alle ontvangst- en uitgavenposten moeten mogelijk maken welke betrekking hebben op het gebruik van de fondsen waarvan sprake in artikel 1.

Artikel 3.

Dit artikel bepaalt de vertegenwoordiging van de Regering in het Rode Kruis.

Artikel 4.

De afgevaardigden van de Minister van Volksgezondheid, Leefmilieu en Gezin en van de Minister van Financiën zullen bij het Rode Kruis een gelijkaardige opdracht vervullen als de Regeringscommissaris bij organismen van openbaar nut, bedoeld in categorie B van artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 in verband met de controle op sommige organismen van openbaar nut.

*De Minister van Volksgezondheid,
Leefmilieu en Gezin,*

J. DE SAEGER.

Analyse des articles.**Article 1er.**

Cet article pose le principe d'une intervention financière en faveur de la Croix-Rouge et détermine en même temps avec précision, la source du financement ainsi que son importance. Il s'agit d'un supplément de 0,15 p.c. du montant des primes, à charge de tout preneur d'assurance de la responsabilité civile dans la branche automobile. Un tel prélèvement existe déjà, mais beaucoup plus important, au bénéfice du Fonds national de reclassement social des handicapés.

Article 2.

L'octroi à la Croix-Rouge de l'intervention financière prévue par la loi doit aller de pair avec le contrôle efficace de l'emploi des fonds.

Cet article exige donc que les méthodes de comptabilité de cet organisme permettent une analyse complète de tous les postes de recettes et de dépenses affectés par l'utilisation des fonds dont il s'agit à l'article 1er.

Article 3.

Cet article détermine la représentation du Gouvernement au sein de la Croix-Rouge.

Article 4.

Les délégués du Ministre de la Santé publique, de l'Environnement et de la Famille et du Ministre des Finances exerceront auprès de la Croix-Rouge une mission identique à celle du Commissaire du Gouvernement auprès des organismes d'intérêt public visés en catégorie B sous l'article 1er de la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public.

*Le Ministre de la Santé publique,
de l'Environnement et de la Famille,*

J. DE SAEGER.

BIJLAGE.

ANNEXE.

Evolutie van de financiële toestand van het Rode-Kruis.

Evolution de la situation financière de la Croix-Rouge

Dienstjaar — Exercice	Gewone begroting — Budget ordinaire		Gewoon tekort — Déficit ordinaire
	Uitgaven — Dépenses	Inkomsten — Recettes	
1959	19.910.662	19.168.120	742.542
1960	23.487.547	22.540.854	926.693
1961	23.917.322	23.891.263	26.059
1962	26.741.385	22.725.233	4.016.152
1963	26.842.030	23.826.572	3.015.458
1964	29.605.130	25.997.339	3.607.791
1965	34.513.418	27.553.043	6.960.375
1966	36.725.365	30.516.798	6.208.567
1967	40.721.402	32.065.931	8.655.471
1968	43.634.407	35.167.114	8.367.293
1969	58.034.633	40.353.694	17.680.939
1970	60.679.986	43.033.844	17.946.142
1971	60.775.133	45.705.631	15.069.502

Dienstjaar — Exercice	Tekort gewone begroting — Déficit budget ordinaire	Netto buitengewone inkomsten — Recettes nettes extraordinaire	Eindsaldo rekening algemene begroting	
			—	—
			Solde final compte budgétaire général	—
1959	742.542	640.139	—	102.403
1960	926.693	8.575.708	+	7.649.016
1961	26.059	1.169.096	+	1.143.037
1962	4.016.152	151.827	—	3.864.325
1963	3.015.458	5.854.012	+	2.838.554
1964	3.607.791	3.332.677	—	275.114
1965	6.960.375	8.991.342	+	2.030.987
1966	6.208.567	4.638.528	—	1.578.039
1967	8.655.471	3.888.661	—	4.316.810
1968	8.367.293	8.478.197	+	110.901
1969	17.680.939	5.765.542	—	11.915.397
1970	17.946.142	2.942.286	—	15.003.856
1971	15.069.502	6.429.177	—	8.640.325

— = tekort/déficit
+ = boni/boni.

ONTWERP VAN WET

BOUDEWIJN,
Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op voordracht van Onze Minister van Volksgezondheid, Leefmilieu en Gezin en op advies van Onze in Raad vergaderde Ministers;

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Volksgezondheid, Leefmilieu en Gezin is gelast in Onze Naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

ARTIKEL 1.

§ 1. Om in de regelmatige financiering te voorzien van de werkzaamheden die het Belgische Rode Kruis verricht, overeenkomstig zijn organieke wet en zijn statuten, als helper van de openbare besturen in vredetijd, zal die instelling jaarlijks een geldsom ontvangen afkomstig van de opbrengst van een toeslag van 0,15 pct. op het premiebedrag dat ten laste komt van elke verzekeringsnemer, op wie de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen van toepassing is.

Die bedragen worden voor de eerste maal geïnd bij de eerste vervaldag van de premie volgend op 31 december 1973.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de toeslag verminderen of deze verhogen tot een maximum van 0,25 pct.

§ 2. De verzekeringsmaatschappijen innen die bedragen onder dezelfde voorwaarden en met inachtneming van dezelfde termijnen, die gelden voor de verzekeringspremies waaraan die bedragen worden toegevoegd.

§ 3. De geldsommen, die aldus voor het Rode Kruis zijn bestemd, worden door de verzekeringsmaatschappijen gestort op een bijzondere rekening van de Afzonderlijke sectie van de begroting van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin.

ART. 2.

Van het beheer van de werkzaamheden, bedoeld in artikel 1, moet in de rekeningen van het Belgische Rode Kruis een analytische boekhouding worden gevoerd.

Dat beheer en die rekeningen worden geregeld door de Staat gecontroleerd onder de voorwaarden en volgens de wijzen door de Koning bepaald.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,
Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Vu l'avis du Conseil d'Etat;

Sur la proposition de Notre Ministre de la Santé publique, de l'Environnement et de la Famille et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en Conseil;

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre de la Santé publique, de l'Environnement et de la Famille est chargé de présenter en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE 1er.

§ 1er. En vue d'assurer un financement régulier des activités que la Croix-Rouge de Belgique déploie conformément à sa loi organique et à ses statuts en tant qu'auxiliaire des pouvoirs publics en temps de paix, cette institution bénéficiera annuellement d'une recette provenant d'un supplément de 0,15 p.c. du montant des primes mises à charge de tout preneur d'assurance assujetti à la loi du 1er juillet 1956 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs.

Ces montants sont perçus pour la première fois à la première échéance de prime qui suit le 31 décembre 1973.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, diminuer ce supplément ou l'augmenter à concurrence de 0,25 p.c. au maximum.

§ 2. Les sociétés d'assurances perçoivent ces montants aux mêmes conditions et dans les mêmes délais que les primes d'assurances elles-mêmes auxquelles ces montants sont ajoutés.

§ 3. Les sommes qui sont ainsi destinées à la Croix-Rouge sont versées par les compagnies d'assurances à un compte spécial de la Section particulière du budget du Ministère de la Santé publique et de la Famille.

ART. 2.

La gestion des activités visées à l'article 1er doit faire l'objet, dans les comptes de la Croix-Rouge de Belgique, d'une comptabilité analytique.

Cette gestion et ces comptes seront soumis au contrôle régulier de l'Etat dans les conditions et selon les modalités à régler par le Roi.

ART. 3.

De Regering is in de Nationale Raad van het Belgische Rode Kruis en in zijn Centraal Directiecomité vertegenwoordigd door vijf gemachtigden respectievelijk aangewezen, door de Minister van Volksgezondheid, Leefmilieu en Gezin, de Minister van Landsverdediging, de Minister van Buitenlandse Zaken, de Minister van Financiën en de Minister van Binnenlandse Zaken.

Die gemachtigden hebben in de Nationale Raad en het Centraal Directiecomité zitting met raadgevende stem.

De gemachtigden van de Minister van Volksgezondheid, Leefmilieu en Gezin en van de Minister van Financiën bij de Nationale Raad van het Belgische Rode Kruis wonen met raadgevende stem de vergadering bij van het Financieel Comité.

ART. 4.

§ 1. De gemachtigden van de Minister van Volksgezondheid, Leefmilieu en Gezin en van de Minister van Financiën kunnen ieder wat hen betreft, beroep instellen tegen de uitvoering van de beslissingen die zij in strijd achten met de wet, de statuten of het algemeen belang.

Zij beschikken daarvoor over een termijn van vier volle dagen.

De termijn gaat in de dag van de vergadering waarop de beslissing genomen werd, voor zover de gemachtigde daarop regelmatig werd uitgenodigd; in het tegenovergestelde geval, vanaf de dag waarop hij ervan in kennis werd gesteld.

Daarenboven kan de gemachtigde, op zijn verzoek, kennis nemen van de beslissingen genomen in zijn afwezigheid, zonder dat de termijn mag worden verlengd.

§ 2. Het beroep is opschorsend. Het wordt binnen vierentwintig uren betekend aan het lichaam dat de beslissing heeft genomen.

§ 3. Heeft de Minister, bij wie het beroep aanhangig werd gemaakt, binnen een termijn van veertig dagen na de kennisgeving van het beroep, geen uitspraak gedaan, dan wordt de beslissing definitief.

ART. 5.

Deze wet treedt in werking de dag waarop zij in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

Gegeven te Brussel, 5 december 1973.

BOUDEWIJN.

Van Koningswege :

*De Minister van Volksgezondheid,
Leefmilieu en Gezin,*

J. DE SAEGER.

ART. 3.

Le Gouvernement est représenté au Conseil national de la Croix-Rouge de Belgique et à son Comité central de direction par cinq délégués désignés respectivement par le Ministre de la Santé publique, de l'Environnement et de la Famille, le Ministre de la Défense nationale, le Ministre des Affaires étrangères, le Ministre des Finances et le Ministre de l'Intérieur.

Ces délégués siègent au Conseil national et au Comité central de direction avec voix consultative.

Les délégués du Ministre de la Santé publique, de l'Environnement et de la Famille et du Ministre des Finances au Conseil national de la Croix-Rouge de Belgique assistent avec voix consultative aux réunions du Comité financier.

ART. 4.

§ 1er. Les délégués du Ministre de la Santé publique, de l'Environnement et de la Famille et du Ministre des Finances peuvent, chacun en ce qui le concerne, prendre leur recours contre l'exécution des décisions qu'ils estiment contraires à la loi, aux statuts ou à l'intérêt général.

Ils disposent d'un délai de quatre jours francs pour prendre leur recours.

Le délai prend cours à partir du jour de la réunion au cours de laquelle la décision a été prise si le délégué y a été invité régulièrement; dans le cas contraire, à partir du jour où il en a été informé.

En outre, le délégué peut prendre connaissance, à sa demande, des décisions prises en son absence sans que toutefois le délai puisse être prolongé.

§ 2. Le recours est suspensif. Il est notifié dans les vingt-quatre heures à l'organe qui a pris la décision.

§ 3. Si le Ministre qui est saisi du recours n'a pas statué dans le délai de quarante jours qui suit la notification de ce recours, la décision devient définitive.

ART. 5.

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Donné à Bruxelles, le 5 décembre 1973.

BAUDOUIN.

Par le Roi :

*Le Ministre de la Santé publique,
de l'Environnement et de la Famille,*

J. DE SAEGER.

ADVIS VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vacantiekamer, de 9e augustus 1973 door de Minister van Volksgezondheid en Leefmilieu verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet «ertoe strekkende bijkomende geldmiddelen toe te kennen aan het Belgische Rode Kruis», heeft de 14^e augustus 1973 het volgend advies gegeven :

Algemene opmerkingen.

Het ontwerp strekt om te voorzien in een «regelmatige financiering van de werkzaamheden» van het Belgische Rode Kruis als helper van de openbare besturen «in vredestijd». Met dat doel zouden de verzekeringsondernemingen ten behoeve van het Rode Kruis een toeslag van 0,25 pct. innen op het premiebedrag dat ten laste komt van elke verzekeringssnemer, op wie de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen van toepassing is.

Anderzijds stelt het ontwerp het Belgische Rode Kruis onder Rijks-toezicht.

In het internationale recht is het Belgische Rode Kruis een van de «nationale Rode Kruis-verenigingen», die samen met de «Liga van Rode Kruisverenigingen» en het Internationale Comité van het Rode Kruis, het «Internationale Rode Kruis» vormen.

De stichting van het Internationale Rode Kruis was het gevolg van de werkzaamheden van het «Internationale Comité voor hulp aan gewonde militairen», dat was samengesteld uit leden aangewezen door de «société genevoise d'utilité publique». De Regering van de Zwitserse Bond steunt dit privé-initiatief en belegde een internationale conferentie die leidde tot het Verdrag van Genève van 22 augustus 1864 voor de verbetering van het lot der militairen gewond in de legers te velde (Dalloz, «Nouveau répertoire de droit», v° Croix-Rouge, nr. 1).

Dat Verdrag van 22 augustus 1864 werd achtereenvolgens vervangen door de Verdragen van Genève van 6 juli 1906 en 27 juli 1929 alsook door die van 12 augustus 1949, goedgekeurd door de Belgische wet van 3 september 1952.

Luidens die Verdragen erkent het internationale recht het Internationale Comité van het Rode Kruis en de nationale Rode Kruis-verenigingen, verleent het hun rechten en legt het hun verplichtingen op.

Zo stelt het Verdrag van Genève van 12 augustus 1949 voor de verbetering van het lot der gewonden en zieken, zich bevindende bij de strijdkrachten te velde, dat samen met de andere Verdragen van Genève van die datum is goedgekeurd door de wet van 3 september 1952, in artikel 26 met het geneeskundig personeel uitsluitend belast met het opzoeken, verzamelen, vervoeren of behandelen van gewonden gelijk : «het personeel van de nationale Rode Kruis-verenigingen en dat van andere door haar Regering erkende en toegelaten verenigingen ... mits het personeel dezer verenigingen onderworpen is aan de militaire wetten en reglementen» en regelt het in artikel 44 het gebruik, zowel in tijd van vrede als in tijd van oorlog, van de naam en het embleem van het Rode Kruis, welk embleem het kenteken is van de «geneeskundige dienst der legers».

Zo ook verleent het Verdrag van Genève van 12 augustus 1949 betreffende de behandeling van krijgsgevangenen aan het Internationale Comité van het Rode Kruis een zeer uitgebreid recht van toezicht op de behandeling van krijgsgevangenen.

Nochtans is en blijft het Internationale Rode Kruis een privé-instelling, aldus de «Nouveau répertoire Dalloz» (*op. cit.*, nr. 4) en Guggenheim (*Traité de droit international public*, deel II, blz. 338).

Het Internationale Comité van het Rode Kruis, dat rechtspersoonlijkheid heeft en onder de Zwitserse wet valt, is onafhankelijk van de Zwitserse Bondsraad. Hierdoor is het bijzonder geschikt voor het uitoefenen van zijn werkzaamheid die berust op de beginselen van onafhankelijkheid, neutraliteit en menslievendheid (Guggenheim, *op. cit.*, blz. 338).

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre des vacations, saisi par le Ministre de la Santé publique et de l'Environnement, le 9 août 1973, d'une demande d'avis sur un projet de loi «tendant à accorder à la Croix-Rouge de Belgique des ressources complémentaires», a donné le 14 août 1973 l'avis suivant :

Observations générales.

Le projet tend à assurer un «financement régulier des activités» de la Croix-Rouge de Belgique en tant qu'auxiliaire des pouvoirs publics «en temps de paix», par la perception par les entreprises d'assurance, au profit de la Croix-Rouge, d'un supplément de 0,25 p.c. du montant des primes mises à charge de tout preneur d'assurance assujetti à la loi du 1er juillet 1956, relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs.

Il prévoit, d'autre part, un contrôle de l'Etat sur la Croix-Rouge de Belgique.

En droit international la Croix-Rouge de Belgique est une des «sociétés nationales de la Croix-Rouge» qui, avec la «Ligue des sociétés de la Croix-Rouge» et le «Comité international de la Croix-Rouge» composent la «Croix-Rouge internationale».

La fondation de la Croix-Rouge internationale résulte de l'activité du «Comité international de secours pour les militaires blessés», composé de membres désignés par la «société genevoise d'utilité publique». Le Gouvernement de la Confédération suisse soutint cette initiative privée et provoqua une conférence internationale qui aboutit à la Convention de Genève du 22 août 1864 pour l'amélioration du sort des militaires blessés dans les armées en campagne (Dalloz, *Nouveau répertoire de droit*, v° Croix-Rouge, n° 1).

Cette convention du 22 août 1864, fut successivement remplacée par les Conventions de Genève du 6 juillet 1906 et du 27 juillet 1929 ainsi que par celles du 12 août 1949, approuvées par la loi belge du 3 septembre 1952.

Aux termes de ces conventions le droit international reconnaît le Comité international de la Croix-Rouge et les sociétés nationales de la Croix-Rouge en leur conférant des droits et des devoirs.

C'est ainsi que la Convention de Genève du 12 août 1949 pour l'amélioration du sort des blessés et des malades dans les forces armées en campagne, approuvée ainsi que les autres conventions de Genève de cette date par la loi du 3 septembre 1952, assimile, par son article 26, au personnel sanitaire exclusivement affecté à la recherche, à l'enlèvement, au transport ou au traitement des blessés, «le personnel des sociétés nationales de la Croix-Rouge ... dûment reconnues et autorisées par leur Gouvernement ... sous la réserve que le personnel de ces sociétés sera soumis aux lois et règlements militaires» et que, par son article 44, elle réglemente l'usage, en temps de paix et de guerre, du nom et de l'emblème de la Croix-Rouge, celui-ci étant le signe distinctif du service sanitaire des armées.

C'est ainsi encore que la Convention de Genève du 12 août 1949 relative au traitement des prisonniers de guerre reconnaît au Comité international de la Croix-Rouge un droit de contrôle très étendu sur le traitement des prisonniers de guerre.

Toutefois, comme le soulignent le Nouveau répertoire Dalloz (*op. cit.*, n° 4) et Guggenheim (*Traité de droit international public*, t. II, p. 338), la Croix-Rouge internationale est et reste une institution privée.

Le Comité international de la Croix-Rouge qui a la personnalité juridique et qui est régi par la loi suisse est indépendant du Conseil fédéral suisse. Cette situation le rend particulièrement apte à l'exercice de son activité dominée par les principes d'indépendance, de neutralité et d'humanité (Guggenheim, *op. cit.*, p. 338).

De nationale Rode Kruis-verenigingen zijn doorgaans gegroeid uit strikt particulier initiatief; zij hebben in beginsel een burgerrechtelijk statuut ofschoon zij, naar gelang van het land, een min of meer uitgesproken openbaar karakter vertonen.

De vereniging van het Belgische Rode Kruis is in 1864 opgericht op initiatief van particulieren; de wet van 30 maart 1891 heeft haar rechts-persoonlijkheid verleend te rekenen van de goedkeuring van haar statuten bij koninklijk besluit. Volgens artikel 1 van haar statuten, in laatste instantie goedgekeurd bij het koninklijk besluit van 31 juli 1972, is zij « een instelling van openbaar nut die krachtens de wet van 30 maart 1891 burgerlijke rechtspersoonlijkheid heeft ».

Ondanks deze kwalificatie is het Rode Kruis geen instelling van openbaar nut in de zin van de wet van 27 juni 1921, gelet op het feit, enerzijds dat zij een vereniging is en anderzijds dat zij vóór die wet is opgericht en niet onder haar voorschriften maar onder een speciale wet valt.

In de huidige stand van de wetgeving lijkt het wel zo dat het Rode Kruis in vredestijd niet als een echte openbare dienst kan worden beschouwd (zie Buttgenbach : « Les modes de gestion des services publics en Belgique », 1942, blz. 78 en noot).

Volgens de statuten maken deel uit van de Nationale Raad : een afgevaardigde van de Minister van Landsverdediging, van de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin, van de Minister van Buitenlandse Zaken en van de Minister van Binnenlandse Zaken, alsook de inspecteur-generaal van de gezondheidsdienst van het leger (art. 15); de nationale voorzitter, de nationale ondervoorzitter, de ondervoorzitters van de Gemeenschapsraden, de medevoorzitters van het Medisch Comité en de provinciale voorzitters worden bij koninklijk besluit benoemd (art. 19).

Deze gegevens, alsook de verplichting voor de vereniging om het verslag over haar werkzaamheden, de rekeningen en de verslagen van de revisoren over te leggen aan de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin en aan de Minister van Landsverdediging, doen in de grond niet af aan het particulier karakter van de vereniging of aan haar autonomie ten opzichte van het rijkbestuur.

Overeenkomstig artikel 4, tweede lid, van de wet van 30 maart 1891 « verschafft en regelt » de vereniging in vredestijd « de nodige middelen tot volvoering harer zending en mag zij die voor gezondheidsdoelen gebruiken ».

Volgens de memorie van toelichting wil de ontwerp-wet in een regelmatige financiering van die werkzaamheden voorzien door nieuwe inkomsten die zullen komen uit « een toeslag van 0,25 pct. op het premiebedrag dat ten laste komt van elke verzekeraarsnemer, op wie de wet van 1 juli 1956 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen van toepassing is »; die bedragen zullen ten behoeve van het Rode Kruis door de verzekeraarsmaatschappijen worden geïnd « onder dezelfde voorwaarden en met inachtneming van dezelfde termijnen, als die welke gelden voor de verzekeraars-premies waaraan die bedragen worden toegevoegd » (art. 1). Die « premietoeslagen » zijn prestaties in geld die ten laste komen van een categorie van burgers. Aangezien het om verplichte betalingen gaat die wettelijk vastgesteld zijn, hebben zij iets van een belasting (Cass., 2 maart 1936, Pas. I-170; Cass. 2 december 1943, R.J.D.A., 1946, blz. 28) met dit verschil dat zij worden vastgesteld en betaald ten behoeve van een privé-persoon die belast is met een dienst van algemeen belang.

Ofschoon kan worden betwijfeld dat de Grondwetgever van 1831 met die mogelijkheid rekening heeft gehouden, verzet de tekst van artikel 113 van de Grondwet, met herdaarin gemaakte voorbehoud « Behalve in gevallen door de wet uitdrukkelijk uitgezonderd » zich niet tegen het invoeren van zodanige verplichte prestaties die met belastingen kunnen worden gelijkgesteld, ten behoeve van een privé-persoon van algemeen belang.

Op te merken valt dat die belasting niet ten behoeve van de Staat wordt geheven en dus niet valt onder het in artikel 111 van de Grondwet gestelde beginsel « dat de belastingen jaarlijks worden gestemd », en dat zij dus niet op de riksbegroting zal voorkomen.

Les sociétés nationales de la Croix-Rouge sont généralement le fruit d'initiatives strictement privées, elles ont en principe un statut civil tout en ayant un caractère public plus ou moins prononcé suivant les pays.

L'association de la Croix-Rouge de Belgique fut créée en 1864 à l'initiative de personnes privées; la loi du 30 mars 1891 lui conféra la personnalité juridique à dater de l'approbation de ses statuts par arrêté royal. Selon l'article 1er de ses statuts approuvés en dernier lieu par l'arrêté royal du 31 juillet 1972 « elle est un établissement d'utilité publique, jouissant de la personnalité civile en vertu de la loi du 30 mars 1891 ».

Nonobstant cette qualification, la Croix-Rouge n'est pas un établissement d'utilité publique au sens de la loi du 27 juin 1921 étant donné d'une part son caractère d'association, d'autre part le fait que sa création est antérieure à cette loi et n'est pas régie par ses prescriptions mais par une loi spéciale.

Dans l'état actuel de la législation il semble bien qu'en temps de paix la Croix-Rouge ne puisse être considérée comme un véritable service public. (Voir Buttgenbach : Les modes de gestion des services publics en Belgique, 1942, p. 78 et note).

Aux termes de ses statuts un délégué du Ministre de la Défense nationale, du Ministre de la Santé publique et de la Famille, du Ministre des Affaires étrangères et du Ministre de l'Intérieur, de même que l'inspecteur général du Service de santé de l'armée, font partie du Conseil national (art. 15), le président national, les vice-présidents nationaux, les vice-présidents des conseils communautaires, les co-présidents du Comité médical et les présidents provinciaux sont nommés par arrêté royal (art. 19).

Ces éléments, de même que l'obligation pour l'association de transmettre le rapport des réviseurs au Ministre de la Santé publique et de la Famille de même qu'au Ministre de la Défense nationale, n'ont pas pour effet d'altérer fondamentalement le caractère privé de l'association ni son autonomie à l'égard de l'administration étatique.

Conformément à l'article 4, alinéa 2 de la loi du 30 mars 1891, la Croix-Rouge de Belgique « crée et organise en temps de paix, les ressources nécessaires pour l'accomplissement de son œuvre et peut les utiliser dans un but sanitaire ».

Suivant l'exposé des motifs, la loi en projet a pour objet d'assurer un financement régulier de ces activités par des ressources nouvelles qui seront constituées par « un supplément de 0,25 p.c. du montant des primes mises à charge de tout preneur d'assurance assujetti à la loi du 1er juillet 1956, relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité civile en matière de véhicules automoteurs » et qui seront perçues, au profit de la Croix-Rouge, par les sociétés d'assurance « dans les mêmes conditions et dans les mêmes délais que les primes d'assurance auxquelles ces montants s'ajoutent » (art. 1er). Ces « suppléments de primes » sont des prestations en argent mises à charge d'une catégorie de citoyens. Étant obligatoires et légalement fixées, elles participent de la nature de l'impôt (Cass., 2 mars 1936, Pas. I-170; Cass., 2 décembre 1943, R.J.D.A., 1946, p. 28) dont elles diffèrent par le fait qu'elles sont établies et payées au profit d'une personne privée chargée d'un service d'intérêt général.

Bien qu'il soit douteux qu'une telle éventualité ait été envisagée par le Constituant de 1831, le texte de l'article 113 de la Constitution, par la réserve qu'il formule « Hors les cas formellement exceptés par la loi » ne s'oppose pas à ce que de telles prestations obligatoires, qui peuvent être assimilées à des taxes, soient prévues au profit d'une personne privée d'intérêt général.

Il y a lieu d'observer que cette taxe n'étant pas prélevée au profit de l'Etat échappera au principe de l'annuité des impôts prévue par l'article 111 de la Constitution et qu'elle n'apparaîtra pas non plus au budget de l'Etat.

Anderzijds zal de in het ontwerp bepaalde « premietoeslag », die met een belasting moet worden gelijkgesteld, krachtens het beginsel *non bis in idem* niet aan de belasting over de toegevoegde waarde onderworpen mogen worden.

Artikel 4 van het ontwerp bepaalt dat de gemachtigden van de Minister van Volksgezondheid en Leefmilieu en van de Minister van Financiën beroep met « schorsende werking » kunnen instellen tegen de uitvoering van beslissingen die zij in strijd achten met de wet, de statuten of het algemeen belang.

Doordat deze bepaling zo algemeen geformuleerd is zal er voortaan toezicht zijn zowel op de gepastheid als op de wettigheid niet alleen van de aanwending van de middelen waarin het ontwerp voorziet, maar van alle werkzaamheden van het Rode Kruis. Die instelling zal zodoende grondige wijzigingen ondergaan zowel wat haar privé-karakter als haar autonomie betreft.

Aangezien de bepalingen van het ontwerp het statuut van het Belgische Rode Kruis wijzigen door aan die vereniging middelen te verschaffen die ten laste van een categorie van burgers komen en door haar onder toezicht van de Staat te stellen, zou de voorgenomen hervorming tot stand moeten worden gebracht door een herziening van de organieke wet van die instelling, des te meer daar de bepalingen van de artikelen 2 en 3 van het ontwerp betrekking hebben op aangelegenheden die reeds behandeld zijn in de artikelen 5 en 6 van de wet van 30 maart 1891 en het niet staat in een wet te werken met statutaire begrippen als « Nationale Raad », « Centraal Directiecomité », « Financieel Comité », die bij gewoon koninklijk besluit kunnen worden gewijzigd.

Bij het ontwerp zijn nog de volgende opmerkingen te maken.

In het indieningsbesluit dient de verwijzing naar de dringende noodzakelijkheid te worden vervangen door een verwijzing naar het advies van de Raad van State.

Artikel 1.

Ter voorkoming van iedere betwisting over het tijdstip waarop de premietoeslag door elke verzekerde voor de eerste maal verschuldigd zal zijn, ware het geraden het tweede lid van artikel 1 met de volgende volzin aan te vullen :

« Die bedragen worden voor de eerste maal geïnd bij de eerste vervaldag van de premie volgend op de inwerkingtreding van de wet. »

Artikel 4.

In het eerste lid dient nader te worden bepaald of de gemachtigde van de Minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort en de gemachtigde van de Minister van Financiën al dan niet samen moeten optreden.

Het vierde lid bepaalt dat het beroep bij de Koning aanhangig wordt gemaakt « door de Minister onder wie de volksgezondheid ressorteert ». Aangezien de Koning niet kan beschikken dan met de medeondersteuning van een Minister, is het niet duidelijk welke de strekking is van deze bespaling, die trouwens afwijkt van de regeling voorschreven in de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, waarnaar de memorie van toelichting verwijst.

Anderzijds is niet voorzien in enig optreden van de Minister van Financiën met betrekking tot de beslissing welke de Koning zou dienen te nemen ten aanzien van het beroep dat door de gemachtigde van die Minister mocht zijn ingesteld overeenkomstig het eerste lid.

Artikel 4 zou, wat deze punten betreft, moeten worden herzien.

Par ailleurs, devant être assimilé à une taxe, le « supplément de prime » prévu par le projet ne devrait pas, en vertu du principe *non bis in idem*, être soumis à la taxe sur la valeur ajoutée.

L'article 4 du projet prévoit que les délégués du Ministre de la Santé publique et de l'Environnement et du Ministre des Finances exercent un recours suspensif contre l'exécution de décisions qu'ils estiment contraires à la loi, aux statuts et à l'intérêt général.

Etant donné la généralité des termes utilisés, cette disposition aura pour effet d'instaurer dorénavant un contrôle tant d'opportunité que de légalité portant non seulement sur l'utilisation des ressources que le projet prévoit, mais sur toutes les activités de la Croix-Rouge. Cette institution sera ainsi profondément modifiée tant au point de vue de son caractère privé que de son autonomie.

Les dispositions du projet modifiant le statut de la Croix-Rouge de Belgique en lui assurant des ressources à charge d'une catégorie de citoyens et en la soumettant à un contrôle de la part de l'Etat, c'est par une refonte de la loi organique de cette institution que la réforme devrait se traduire. D'autant plus que les dispositions des articles 2 et 3 du projet se rapportent à des matières déjà traitées par les articles 5 et 6 de la loi du 30 mars 1891 et qu'il ne convient pas de faire appel dans une loi à des notions statutaires telles « Conseil national », « Comité central de direction », « Comité financier », qui peuvent être modifiées par simple arrêté royal.

Le projet appelle en outre les observations suivantes :

Dans l'arrêté de présentation il conviendrait de remplacer la référence à l'urgence par la référence à l'avis du Conseil d'Etat.

Article 1er.

Afin d'éviter toute discussion quant au moment où le supplément de prime sera dû par chaque assuré pour la première fois, il serait expé-dient de compléter l'alinéa 2 de l'article 1er par la phrase ci-après :

« Ils seront perçus pour la première fois lors de la première échéance de la prime qui suivra l'entrée en vigueur de la loi. »

Article 4.

A l'alinéa 1er, il conviendrait de préciser si le délégué du Ministre qui a la Santé publique dans ses attributions et le délégué du Ministre des Finances devront ou non agir conjointement.

L'alinéa 4 prévoit que le Roi est saisi du recours par le Ministre qui a la Santé publique dans ses attributions. Le Roi ne pouvant statuer qu'avec le contre-seing d'un Ministre, on comprend mal la portée de cette disposition qui s'écarte par ailleurs du système prévu par la loi du 16 mars 1954 relative au contrôle de certains organismes d'intérêt public auquel se réfère l'exposé des motifs.

D'autre part, l'intervention du Ministre des Finances est exclue de la décision que le Roi serait appelé à prendre sur le recours qui serait introduit par le délégué de ce Ministre conformément à l'alinéa 1er.

L'article 4 devrait être revu sur ces points.

De kamer was samengesteld uit :

De heren F. LEPAGE, eerste voorzitter; Ch. SMOLDERS en H. ROUSSEAU, staatsraden; G. VAN HECKE en M. VERSCHELDEN, bijzitters van de afdeling wetgeving; Mevr. J. TRUYENS, griffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer Ch. SMOLDERS.

Het verslag werd uitgebracht door de heer A. COURTEJOIE, adjunct-auditeur.

De Griffier,
(get.) J. TRUYENS.

De Voorzitter,
(get.) F. LEPAGE.

**

Voor uitgave aangeleverd aan Minister van Volksgezondheid en Leefmilieu, 17 oktober 1973.

De Hoofdgriffier van de Raad van State,
R. VAN HAECKE.

La chambre était composée de :

MM. F. LEPAGE, premier président; Ch. SMOLDERS et H. ROUSSEAU, conseillers d'Etat; G. VAN HECKE et M. VERSCHELDEN, assesseurs de la section de législation; Mme J. TRUYENS, greffier.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. Ch. SMOLDERS.

Le rapport a été présenté par M. A. COURTEJOIE, auditeur adjoint.

Le Greffier,
(s.) J. TRUYENS.

Le Président,
(s.) F. LEPAGE.

**

Pour expédition délivrée au Ministre de la Santé publique et de l'Environnement, le 17 octobre 1973.

Le Greffier en chef du Conseil d'Etat,
R. VAN HAECKE.